

collecteren voor het Studiefonds. In een open brief aan de gemeenten schreef hij:

Van het fonds Nuis mogen alleen de renten worden gebruikt voor het verlenen van financiële steun aan de studenten. Deze renten bedragen jaarlijks f6.000,-. Hieruit worden de kollegelden betaald en de rest wordt naar redelijkheid verdeeld tussen de studenten. Dit laatste komt bij vijf studenten neer op ongeveer f900,- per student per jaar.²²

Hij rekende voor dat een student jaarlijks f4.500,- (ca. €9.000,-) nodig had.

Verkoop van het huis te Soest

Nuis' woning te Soest werd in 1968 betrokken door A. van Schalm, die 'gaarne genegen [was] zo twee keer per jaar zijn woonruimte ter beschikking te stellen voor 't houden van een bijbelkring'.²³ Tussen hem en het comité ontstond nadien een conflict over de huur, het onderhoud en onderhuur.²⁴ Uiteindelijk wilde het comité hem uit het pand zetten en stapte naar de rechter. Op 6 augustus 1976 diende een kort geding over deze zaak voor de Utrechtse arrondissementsrechtbank. Het comité verloor met als belangrijkste overweging van de rechter 'dat er een ongesigneerd huurkontraakt was, waarin de rechten voor de heer Van Schalm voor 10 jaar zijn vastgelegd'.²⁵ Na deze uitspraak overwoog het comité het pand te verkopen en raadpleegde notaris M.H.A. van Veeren, die in 1968 zijn vader was opgevolgd. Deze waarschuwde dat het huis vanwege de bestemming voor evangelisatiewerk in feite onverkoopbaar was. Als verwanten van Nuis er lucht van zouden krijgen dat het pand niet meer voor dat doel gebruikt werd, zouden zij het huis direct kunnen opeisen. Volgens de notaris was 'niemand zo gek een dergelijk huis te kopen'. Maar 'die "gek" is er wel' schreef ds. A.C. Louwerse droogjes in een rapport.²⁶ Garagehouder M. Oskamp uit Soest was bereid het huis te kopen met de huurder erbij. Ook was hij bereid om in de koopakte te laten opnemen dat hij op de hoogte was van de bepalingen van Nuis. Het gevolg was wel dat het huis voor een lage prijs werd verkocht. Het pand, dat op f100.000,- (ca. €120.000,-) was getaxeerd, werd op 29 november 1976 voor f37.500,- (ca. €45.000,-) aan Oskamp verkocht.²⁷ De 'winst' (f28.500,-) werd niet gestort in Fonds Nuis, maar op een kapitaalrekening, vermoedelijk ten behoeve van een algemeen reservefonds.²⁸ Het werd gereserveerd voor een nieuw pand, zoals twee jaar later bleek toen het comité besloot om de grond te Blokzijl en Zwartsluis te verkopen en de 'winst' daarvan (f89.500,- resp. f23.000,-) onder te brengen in het reservefonds 'diensten-

Tweede Kamer 1947/1948, Kamerstuknr. 628.8, p. 22.

¹⁸ Zie HUA, 347, bij de niet gearchiveerde stukken II.10, *Vermogen van wijlen de Heer G. Nuis per 18/9/1951*.

¹⁹ Dit gold voor de promotieplaats van L. Mietus, die in 2006 promoveerde.

²⁰ Zie over de geschiedenis van de theologische opleiding van de Bond: A.C. Louwerse, *Van beneden gezien een waagstuk. 75 jaar Seminarium van de Vrije Evangelische Gemeenten*, Brochurereeks Bond nr. 14, Velp, 2002. In 2007 is het seminarium ondergebracht bij de Protestantse Theologische Universiteit en sinds 2012 gevestigd in Amsterdam.

²¹ In 1923 nam de Bond een reglement voor dit fonds aan en werd een 'studiefondscommissie' geïnstitueerd, zie 00 I jul. en I aug. 1923.

²² 00 I febr. 1969.

²³ Zie HUA, 347, bij de niet gearchiveerde stukken II.11, Notulen van de Comitévergaderingen 06.05.1971.

²⁴ Zie HUA, 347, bij de niet gearchiveerde stukken II.11, Notulen van de Comitévergaderingen 12.06.1972, 12.05.1973, 01.09.1973, 09.02.1974, 08.05.1976. Zie verder Notulen DB comité, 31.03.1976.

²⁵ Zie HUA, 347, II.11, Notulen DB comité 19.08.1976. Zie voor een kopie van de uitspraak van de rechter HUA, 347, bij de niet gearchi-